

ARVIOITA

Tavallinen päivä
Pariisissa

La ruine du regard. Anu Pennanen 14. 11. saakka Kaapelin galleriassa (Tallberginkatu 1 C). Ti 11–18, ke–pe 11–17, la–su 12–16.

KUVAT. Anu Pennanen (s. 1975) Pariisissa toteuttama videoteos *La ruine du regard* (Katseen raunio, 2010) on hänen kauppaeskuksia arkkitehtonisina tiloina ja sosiaalisina näyttämöinä tarkastelevan trilogiansa päätös. Kokonaisuuden muut osat on kuvattu Helsingissä 2003 ja Tallinnassa 2006.

Vuosien työ näkyy tuloksessa. Pennanen ilmaisu on varmaa, ja viidelle ”kubistiselle” valkokangas-laatikolle projisoitua pienet kertomukset niveltävät toisiinsa saumattomasti. Parikymmentä minuuttia pitkä teos pitää otteessaan.

Teoksen rakenne perustuu ajan kerrostumiin. Yhtäältä seurataan Pariisin Les Halle-sin alueen uudelleenrakentumista uljaaksi betoniutopiaksi ja edelleen sen muuttumista valtavaksi metro- ja rautatieasemien ja kauppojen keskittymäksi.

Samaan aikaan liikutaan mikrotasolla. Tarkastellaan rakennuksen yksityiskohtia, mutta seurataan myös tavallisen arkipäivän kiertoa varhaisesta aamusta myöhään iltaan anonymististä massasta erottuvien yksilöiden kautta. Nähdään modernistisen kaupunkiutopian arkeen, vartijoiden, lukittujen ovien ja hajanaisten kohtaloiden maailmaan.

Pennanen on toteuttanut teoksensa yhteistyössä erikäisten pariisilaisten ja nuorten elokuvaopiskelijoiden kanssa. Käsikirjoitus välttää viisaasti liian dramatiikan, mikä etenkin nuorten näyttelijöiden uskottaviin roolisuorituksiin yhdistettynä saa teoksen maistumaan vahvasti todelta.

Timo Valjakka

Stillikuvaa Anu Pennasen videoteoksesta *La ruine du regard*, 2010.

Hankkeen takana ovat Eat & Joy Maatilorin puuhämähäket **Eeropekka Rislakki**, **Aki Arjola** ja **Jari Etelälahti**, jotka ovat jo kuuden vuoden ajan kustantaneet suomalaisten ja venäläisten taiteilijoiden serigrafiasarjoja Persten-kokoelman nimellä.

Mukana ovat Suomesta **Mikko Ijäs**, **Anssi Kasitonni**, **Jani Leinonen**, **Riiko Sakkinen** ja **Katja Tukiainen**. Venäjältä esittäytyvät **Aleksander Florenski**, **Olga Florenskaja**, **Oleg Janušovski**, **Andrei Khlobystin**, **Irena Kuksenaite**, **Timur Novikov**, **Dmitri Prigov** ja **Olga Tobreluts**.

Monet pop-taiteilijat, erityisesti **Andy Warhol**, suosivat serigrafiaa.

Samassa hengessä välinettä käyttäviä myös nyt esillä oleva taiteilijajoukko. Moni luo uutta sisältöä olemassa oleviin kuviin: Jani Leinonen muropaketteihin, Oleg Janušovski ikoneihin, Dmitri Prigov Pravdan etusivuihin.

Ja kolmiulotteisesti sen tekee Riiko Sakkinen, jonka McDonald's Happy Meal -boxeja muistuttavat laatikot sisältävät ikäviä yllätyksiä: kokaiinia, veritmantteja, ebolavirusta.

Anu Uimonen

Oramo tulkitsee
eikä vain toteuta

Radion sinfoniaorkesteri Finlandia-talossa, johtaja Sakari Oramo, Elina Vähälä, viulu, Marko Ylönen, sello. – Brahms.

KONSERTTI. Nopeasti pystyyn polkaistun Brahms-festivaalin jälkimmäisessä konsertissa

Puhallinorkesteri
värikkäimmillään

Kaartin Soittokunta Tempelauktion kirkossa. – Kapellimestari Craig Kirchhoff, solisti The Golden Horns -käyrätorvikvartetti, Aurora Ikävalko, sopraano. – Estacio, Šostakovitš, Schumann, Lauridsen, Tichelli, Daugherty.

KONSERTTI. Kaartin Soittokunnan kapellimestarina vieraili **Craig Kirchhoff**, joka on orkesterijohdon ja puhallinorkesterien kapellimestari Minnesotan yliopistossa. Hänellä oli tuomisinaan neljä upeaa yhdysvaltalaisista puhallinorkesteriteosta.

Loisteliäs huipennus oli päätösnumero, **Michael Daughertyn Bells for Stokowski**. Se liikkui notkeasti barokin ja nykyajan välillä, ja synnytti alussa huumaaavasti heliseviä kellokenttiä ja lopussa suurten urkujen mahtavaa jyminää. Daughertyn teoksen värikkään elämyksellisen voiman perustana on taiturillinen rakenteellinen kompleksisuus.

Ehkä eniten tunteisiin vetoava teos oli **Frank Tichellin Angels in the Architecture**, jossa koraalisävelin soiva hyvyys ja demonisesti tykyttävä pahuus käyvät ikuista taisteluaan. **Morten Lauridsenin O Magnum Mysterium** oli säteilevä hartaushetki.

Kirchhoff johti jämäkästi ja suurin elein. Se alkoi tehota Kaartin Soittokuntaan, joka saavutti jälkipuolella yhtenäisen loiston ja iskeytyksen.

Avausnumero, **John Estacion Frenergy** yhdisti hyvän-tuulisesti raivokkuutta ja energiaa. Kaartin Soittokunnan kannattaisi soittaa enem-